

Arrest

nr. 48 277 van 20 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MULLEBROUCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 oktober 2009 het Rijk binnen en diende op 29 oktober 2009 een asielaanvraag in. Op 3 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Macedonië, meerbepaald uit de stad Kumanovë. U bezit de Macedonische nationaliteit. U bent sinds 1997 gehuwd met Remzije Jashari, met wie u twee minderjarige kinderen hebt. U baatte van 1986 tot 2006 een meubelzaak uit in Kumanovë. Eind 2006 was u betrokken bij een verkeersongeval. De wagen van een zekere Ferati botste toen achteraan op uw wagen in het centrum van Kumanovë. Deze Ferati haalde er onmiddellijk zijn zes broers bij, waarop ze begonnen u te bedreigen. De politie, die eveneens ter plaatse was gekomen en dit alles aanhoorde, kwam niet tussenbeide. Eén van Ferati's broers had de politie toen verteld dat ze deze zaak met u onderling zouden regelen. Ter compensatie voor de weinige blikshade

aan zijn wagen, eiste Ferati evenwel 10.000 euro. U begreep dat u had te doen met een familie die zich inlaat met afpersing. Deze familie staat bekend onder de naam 'Shurdheni', een dorp in de regio Gjilan (Kosovo), van waar ze afkomstig is. Om verdere problemen met deze familie te vermijden betaalde u Ferati zoals gevraagd diezelfde dag de volledige som van 10.000 euro. U richtte zich voor deze afpersing niet verder tot de politie. Zonder enige aanleiding kreeg uw vader twee weken later van diezelfde Ferati te horen dat jullie nog eens 40.000 euro aan hem dienden te betalen omdat uw vader hem zou hebben beledigd. De volgende dag begaf u zich naar het politiekantoor van Kumanovë, waar u de adjunct-politiefchef sprak. U eiste vervolgens de politiefchef zelf te spreken, hetgeen u werd geweigerd. Na een viertal uren wachten baande u zich met geweld een weg naar de tweede verdieping, waar het bureau van de politiefchef zich bevindt. Hij liet u echter verstaan dat Ferati en zijn familie zijn vrienden waren en dat hij bijgevolg niet tussenbeide kon komen. U riep vervolgens de hulp in van een 'raad van wijzen' om te bemiddelen. Zij stuurden iemand naar de woning van Ferati om te bemiddelen in deze zaak, tevergeefs. U verkocht hierop uw meubelzaak voor 40.000 euro aan uw buurman en betaalde zeven dagen nadat Ferati voor de tweede keer om geld had gevraagd, deze 40.000 euro. Omdat u het zwaar had telkens wanneer u uw meubelzaak passeerde, omdat u geen werk meer had en zich verveelde, besloot u vier tot vijf dagen later, nog in november 2006, Macedonië te verlaten. U verhuisde met uw gezin naar Prishtinë, Kosovo. U vestigde zich daar en werkte er vervolgens als buschauffeur. Tot 23 oktober 2009 had u er geen problemen. Die dag werd u tijdens een busrit in Prishtinë klemgereden door Ferati en twee handlangers. U slaagde erin te ontkomen en vluchtte naar huis. U durfde de politie niet in te lichten. U besloot vervolgens Kosovo te verlaten. Nog diezelfde dag verliet u Kosovo en reisde op illegale wijze door naar België, waar u op 28 oktober 2009 aankwam. U vroeg hier op 29 oktober 2009 asiel aan. Uw echtgenote en kinderen reisden niet met u mee. Twee dagen na uw vertrek uit Kosovo, keerden zij terug naar Kumanovë. Zij verblijven daar sindsdien. Ter staving van uw identiteit legde u de volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 27 maart 2008, uw Macedonische rijbewijs, uitgereikt op 4 juni 2009 en uw Kosovaarse identiteitskaart voor vreemdelingen, geldig van 15 april 2009 tot 15 januari 2010.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen aangaande uw problemen met Ferati en zijn broers, die het enige motief vormden voor uw vertrek eerst uit Macedonië en vervolgens uit Kosovo, weinig overtuigend en aannemelijk zijn, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd wordt. Zo is het opmerkelijk dat u de echte achternaam van deze familie niet blijkt te kennen (gehoorverslag CGVS p. 4 en 8). Nochtans zou u herhaaldelijk problemen met deze familie hebben gehad en zou u na het verkeersongeluk en de daaropvolgende afpersingen tegen deze personen een klacht bij de politie proberen indienen hebben, alsook een raad van wijzen hebben ingeschakeld die een bemiddelaar naar deze familie zou gestuurd hebben. Gezien deze gebeurtenissen en handelingen, mag dan ook verwacht worden dat u kan aangeven met wie exact u problemen had. Het feit dat de familie bekend zou zijn onder de naam van de plaats waar ze afkomstig is (CGVS p. 4), is onvoldoende ter verantwoording van deze onwetendheid, temeer ook daar uw problemen met Ferati de aanleiding vormden voor uw vertrek eerst uit Macedonië en vervolgens uit Kosovo. Ook uw nalaten in Kosovo, waar u plots op 23 oktober 2009 door Ferati en twee onbekenden zou zijn klem gereden, de hulp in te schakelen van de politie (cf infra) en uw beslissing naar aanleiding van deze gebeurtenis halsoverkop Kosovo te verlaten, komt weinig overtuigend over en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (CGVS p. 7). U slaagde er voorts ook niet in enig (begin van) bewijs neer te leggen ter staving van uw beweerde problemen met Ferati.

Hoe dan ook stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde immers dat u Macedonië eind 2006 ontvluchtte omdat u er problemen had met Ferati en zijn familie, die u afpersten na een verkeersongeluk waarbij zowel Ferati als uzelf betrokken was. Dergelijke feiten zijn evenwel van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met Ferati geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele

terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gehad met de Macedonische autoriteiten (CGVS p. 3). U stelde in dit verband dat naar aanleiding van het verkeersongeval, de bedreigingen en de eerste afpersing van 10.000 euro door Ferati en diens broers de toegesnelde politieagenten weigerden op te treden nadat ondermeer een van Ferati broers hen had meegedeeld dat ze de zaak met u onderling zouden regelen. Nochtans waren deze bedreigingen ook de agenten ter ore gekomen. Bijgevolg richtte u zich voor deze eerste afpersing van 10.000 euro niet verder tot de politie (CGVS p. 4 en 5). U voegde er in dit verband aan toe dat de politie door Ferati en diens broer werd gecorrumpeerd (CGVS p. 4). Uw motivatie voor het voor deze afpersing niet inroepen van de bescherming van uw eigen autoriteiten kan niet als een aanvaardbare uitleg worden weerhouden. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een formele klacht om bescherming te krijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. U was bovendien ook in de mogelijkheid klacht neer te leggen tegen deze politieagenten indien u de mening was toegedaan dat de politie haar werkzaamheden niet naar behoren had verricht (cf infra). U deed dit evenwel niet. Uw passieve houding terzake is weinig overtuigend en ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wanneer Ferati enkele weken later van u en uw vader opnieuw geld eiste en u zich hiervoor richtte tot de politie van Kumanovë, kreeg u van het hoofd van de politie van Kumanovë te horen dat hij met Ferati en diens familie bevriend was en dat hij daarom niet tussenbeide kon komen. U kreeg ook toen geen enkele hulp of bijstand van de politie (CGVS p. 5). U gaf ook nu, na eerst nog tevergeefs een beroep te hebben gedaan op de tussenkomst van een 'bemiddelingsraad', toe aan deze afpersing en liet andermaal na de houding van de lokale politieagenten aan te klagen (CGVS p. 6). U deed dit toen niet omdat u er op dat ogenblik enkel nog aan dacht Kumanovë te verlaten (CGVS p. 6). Ook hier komt uw persoonlijk optreden weinig overtuigend over. Er mag immers ook hier verwacht worden dat u tegen dit gebrek aan medewerking van de politie optreedt en alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming aangrijpt. Het feit dat u er op dat ogenblik enkel nog aan dacht te vertrekken en daarom niets tegen de houding van deze politiechef ondernam, is bijgevolg onvoldoende ter verantwoording van uw nalaten zich te richten tot hogere autoriteiten. U liet in dit verband ook na bijstand van een advocaat in te roepen (CGVS p. 6).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband komt tevens verder op de helling te staan door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie anno 2010 steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 de "Sector voor Interne Controle en Professionele Normen" of SVKPS, een interne controleafdeling, opgericht. Het mandaat van de SVKPS omvat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Ten gevolge van de oprichting van SVKPS worden meer en meer politieagenten die schuldig worden bevonden disciplinair gestraft. Dat de politie anno 2010 beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die ondermeer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Bij de uitvoering van deze wetgeving wordt de Macedonische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Spillover Monitor Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, met opmerkelijke resultaten als gevolg, en aan de zogenaamde community policing. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Macedonische politionele systeem te verhogen. Met het oog hierop werden "Citizen Advisory Groups" (CAG) opgericht. In dergelijke fora worden burgers, politie en gemeentestructuren samengebracht met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Het resultaat van deze meetings heeft er niet alleen voor gezorgd dat er een betere communicatie en samenwerking is tussen de burgers en de politie, maar heeft tevens een groter vertrouwen van de burger in de politie bewerkstelligd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat, voor het geval dat de Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen tegen de politie ondernomen kunnen worden. Uit de reeds geciteerde informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn, het recht heeft om bij de regionale of lokale politie-eenheden een klacht tegen de politie neer te leggen. De politie is verplicht

om de klacht te onderzoeken en om binnen een periode van 30 dagen na de klacht de aanklager een gemotiveerd antwoord te geven over de genomen maatregelen. Daarnaast kan er een strafrechtelijke klacht bij het Openbaar Ministerie, een onafhankelijk overheidsorgaan, tegen machtsmisbruik door de politie ingediend worden. Voorts kan men terecht bij de Ombudsman. Het overgrote deel van zijn aanbevelingen worden door de Macedonische overheid uitgevoerd. Ten slotte kan men ook terecht bij een aantal NGO's die personen bijstand verlenen als ze een klacht willen indienen tegen machtsmisbruik door de politie. In 2004 werd met steun van de "OSCE Spillover Monitor Mission to Skopje" en het "Foundation Open Society Institute – Macedonia" (FOSIM) het 'Human Rights Support Project' (HRSP) opgestart. Het doel ervan is om gratis wettelijke bijstand te verlenen aan vermeende slachtoffers van een slecht functionerende politie en om hulp te bieden om klacht neer te leggen via de verschillende bestaande administratieve en wettelijke mechanismen. Sinds november 2006 beschikt het HRSP ook over een gratis telefoonnummer waar burgers machtsmisbruik door de politie kunnen melden. Uit de beschikbare informatie blijkt tevens dat het bestaan van deze organen ervoor zorgt dat er in Macedonië een substantiële vermindering van politioneel wangedrag merkbaar is. Er wordt steeds vaker een disciplinaire actie tegen politieofficiërs ondernomen en de capaciteiten om mishandelingen te onderzoeken worden steeds meer ontwikkeld. Hoewel het niet ontkend kan worden dat er in Macedonië nog steeds corruptie op verschillende niveaus is, blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal ten slotte dat er dankzij de "State Commission for Prevention of Corruption" vooruitgang gemaakt wordt bij de implementering van een anticorruptiepolitiek. Er werd ook een actieplan in verband met belangenconflicten aanvaard. Ik meen dan ook dat in Macedonië anno 2010 voor wat betreft corruptie en machtsmisbruik door de politie redelijke maatregelen getroffen worden tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Overigens dient hier nog aan toegevoegd te worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, temeer daar het gebeurtenissen betreft die zich situeren in de gemeenrechtelijke sfeer. Zoals hoger vastgesteld, heeft u nagelaten dit te doen.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat u ook in Kosovo, waar u gedurende nagenoeg drie jaar legaal verbleef (CGVS p. 2, 3), in de mogelijkheid was gebruik te maken van de beschermingsmogelijkheden. Toen u op 23 oktober 2009 door Ferati en twee handlangers werd klemgereden tijdens uw busdienst, liet u evenwel na van deze feiten aangifte te doen bij de Kosovaarse politie. U had schrik en durfde zich daarom niet te richten tot de politie (CGVS p. 7). In de plaats daarvan verliet u nog diezelfde dag Kosovo en week u uit naar België (CGVS p. 3 en 7). Deze verklaring voor het niet inroepen van de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten is niet afdoende. Zoals hoger reeds gesteld, is het immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten, kunnen zij bovendien hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Er kan dan ook geenszins worden besloten tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten. In dit verband kan bovendien worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de politie anno 2010 in Kosovo wel degelijk actie onderneemt wanneer ze van misdrijven op de hoogte wordt gesteld. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd in bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Deze identiteitsbewijzen bevestigen slechts uw identiteit, uw nationaliteit en uw registratie als vreemdeling in Kosovo, die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker *"roept de schending in van de definitie van "vluchteling" en bijgevolg van artikel 48/3 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"*.

3.2. Verzoeker legt zijn Macedonische identiteitskaart en rijbewijs en tevens zijn Kosovaarse identiteitskaart voor vreemdelingen voor maar laat na zijn paspoort te tonen zodat niet kan komen vast te staan wanneer hij Macedonië en Kosovo verliet en in België toekwam. Zo dateert verzoekers identiteitskaart immers van na zijn beweerde vertrek uit Macedonië.

3.3. Verzoeker stelt sinds 2006 te worden afgeperst door een Macedonische familie en hij niet aan de familie 'Shurdheni' kon ontkomen ondanks zijn vertrek eind 2006 naar Kosovo. Verzoeker kan zijn boutes beweringen niet staven, noch door objectieve stukken, noch door zijn verklaringen. De verklaring uit het verzoekschrift *"dat deze familie bij iedereen bekend staat onder de naam 'Shurdeni'. Enkel bij het vermelden van deze naam wist zowel de politie als de raad van wijzen al om welke familie het hier ging"* kan niet volstaan nu het redelijk is te verwachten dat verzoekers interesse voor de familie die hem afperst verder gaat dan straatgeruchten. Overigens waar verzoeker beweert klacht te hebben ingediend tegen deze familie dient hij dit concreet aan te tonen, minstens dient hij te weten tegen wie hij klacht indiende. Dit is niet het geval en verzoeker blijft bij blote beweringen inzake een inter-persoonlijke twist van gemeenrechtelijke aard. Overigens beweert verzoeker dat hij zijn meubelzaak heeft verkocht en kon hij minstens via de verkoopdocumenten en de bankuittreksels een begin van bewijs van zijn beweringen aantonen.

3.3.1. Verder stelde verzoeker uitdrukkelijk in Macedonië en Kosovo geen problemen te kennen met de autoriteiten, de politie en het gerecht (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Verzoeker meent evenwel dat hij geen beroep kan doen op nationale bescherming nu de lokale Macedonische politiediensten hem weigerden te helpen *"en geen enkele bescherming hebben willen verlenen aan verzoeker en dat de politie zich laat omkopen door de familie Shurdeni"*. Dergelijke beweringen zijn strijdig met verzoekers verklaringen waar hij stelt dat hij zelf de hulp van de bij het auto-ongeval aanwezige politie heeft geweigerd en hij de eerste afpersing niet heeft gemeld aan de politie. Waar verzoeker volhoudt dat de politie hem weigerde te helpen omwille van hun banden met de familie Shurdheni gaat hij eraan voorbij dat -voor zover zijn beweringen over de lokale politie waarachtig zijn- dit hem niet ontslaat van zijn verplichtingen. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en weergegeven in de bestreden beslissing, heeft verzoeker meerdere opties om zich te beschermen en naast andere politiediensten uit de omgeving kon hij ook een advocaat, NGO of lokale politici hebben aangesproken. In zoverre verzoeker een beroep deed op een raad van wijzen, ondersteunt hij dit niet met objectieve gegevens en blijven zijn verklaringen vaag en nietszeggend. Waar verzoeker stelt *"Als de politie anno 2010 beter functioneert door deze initiatieven, dan dient opgemerkt te worden dat de feiten zich voordeden in 2006, en dat de implementatie van de politiewet in 2007 dus nog helemaal niet aan de orde was"* gaat hij eraan voorbij dat de actuele toestand dient te worden beoordeeld en verzoeker nalaat de informatie uit het administratieve dossier met objectieve elementen te weerleggen. Hoe dan ook

maakt verzoeker niet aannemelijk nood te hebben aan bescherming, wat ook uit zijn handelwijze kan blijken nu hij heeft nagelaten enige vorm van bescherming in te roepen zowel in Macedonië als in Kosovo.

3.4. Tot slot merkt de Raad op dat in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd, verzoekers Kosovaarse identiteitskaart voor vreemdelingen geenszins aantoon dat hij omwille van afpersing Macedonië heeft verlaten.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker *“roept eveneens de schending in van “subsidiaire bescherming” en bijgevolg van artikel 48/4 van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en laat na dit middel uit te werken. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK